

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. balandžio 14 d.*

Byloje T-88/01

Sniace, SA, įsteigta Madride (Ispanija), atstovaujama advokatų J. Baró Fuentes,
M. Gómez de Liaño y Botella ir F. Rodríguez Carretero,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujamą D. Triantafyllou ir J. Buendía Sierra,
nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovė,

* Proceso kalba: ispanų.

palaikomą

Austrijos Respublikos, atstovaujamos H. Dossi ir M. Burgstaller, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, įsteigtos Heiligenkreuz im Lafnitztal (Austrija),

ir

Land Burgenland (Austrija),

atstovaujamų advokato U. Soltész,

įstojusių į bylą asmenų,

dėl prašymo panaikinti 2000 m. liepos 19 d. Komisijos sprendimą 2001/102/EB dėl Austrijos suteiktos valstybės pagalbos *Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG* (OL L 38, 2001, p. 33)

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkė P. Lindh, teisėjai R. García-Valdecasas, J. D. Cooke,
P. Mengozzi ir M. E. Martins Ribeiro,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. birželio 17 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

- ¹ *Sniace, SA* (toliau – ieškovė) yra Ispanijos bendrovė, kurios pagrindinė veikla susijusi su dirbtinių pluoštų ir sintetikos, celiuliozės, celiuliozės pluošto (nutrūkstami viskozės pluoštai), nenutrūkstamų poliamido siūlų, neausto fetro bei sodos sulfato gamyba ir prekyba, miškų eksploatavimu ir elektros energijos gamyba.

- 2 *Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG* (toliau – *LLG*) yra Austrijos bendrovė, Austrijos bendrovės *Lenzing AG*, kuri gamina, be kita ko, viskozės pluoštą ir modalą, dukterinė įmonė. *LLG* veikia susijusi su liocelio, naujo tipo pluošto, gaminamo iš grynos natūralios celiuliozės, gamyba ir prekyba. Šį pluoštą taip pat gamina Britanijos bendrovė *Courtaulds plc*, kuri jį parduoda su „Tencel“ pavadinimu.

- 3 1995 m. *LLG* pradėjo statyti gamyklą liocelio gamybai Heiligenkreuz-Szentgotthárd pramoniniame rajone, esančiame pasienio regione tarp Austrijos ir Vengrijos. Gamykla buvo pastatyta Austrijos pusėje, Land Burgerland.

- 4 1995 m. Austrijos viešoji įstaiga *Wirtschaftsbeteiligungs AG* (toliau – *WiBAG*) neoficialiai pranešė Komisijai apie savo ketinimą suteikti viešą pagalbą *LLG* investicijų projektui. 1995 m. rugpjūčio 30 d. laišku Austrijos Respublika nurodė Komisijai, kad ši pagalba būtų suteikta pagal regioninės pagalbos schemą Nr. 589/95, kuriai Komisija suteikė pritarimą 1995 m. rugpjūčio 3 d. laišku. 1995 m. spalio 5 d. laišku Komisija pranešė Austrijos Respublikai, kad asmeninis pranešimas apie numatytą pagalbą subsidijų forma nebuvo būtinas, nes tai susiję su leistina pagalba, taip ją išpédama neteikti pagalbos *LLG* garantijų forma, iš anksto jos apie tai neinformavus.

- 5 1997 m. balandžio 21 d. Austrijos valdžios institucijos persiuntė Komisijai paraiškas Europos regioninės plétros fondui (ERPF) dėl dviejų didelių investicinių projektų pramonės rajone, kuriuos vykdytų *Business Park Heiligenkreuz GmbH* (toliau – *BPH*) ir *Wirtschaftspark Heiligenkreuz Servicegesellschaft mbH* (toliau – *WHS*), bendro finansavimo.

- 6 Dėl šiose paraiškose bei 1995 m. tarp *Land Burgerland* ir *LLG* sudarytoje sutartyje esančios informacijos Komisija nusprendė iš naujo peržiūrėti bylą dėl *LLG* suteiktos pagalbos. Susitikusi su Austrijos valdžios institucijų atstovais ir pasikeitusi su jais laiškais, Komisija nusprendė įrašyti šią bylą į pagalbų, apie kurias nebuvo pranešta, registrą. Vėliau įvyko dar keletas susitikimų bei pasikeitimų korespondencija tarp Komisijos ir Austrijos valdžios institucijų.
- 7 1998 m. spalio 29 d. laišku Komisija pranešė Austrijos vyriausybei apie savo 1998 m. spalio 14 d. sprendimą pradėti EB sutarties 93 straipsnio 2 dalyje (po pakeitimo – EB 88 straipsnio 2 dalis) numatytą procedūrą dėl Austrijos valdžios institucijų taikytų priemonių *LLG* naudai (toliau – sprendimas pradėti procedūrą). Nagrinėjamas priemonės sudarė 50,3 mln. eurų valstybės garantijos subsidijoms ir paskoloms, lengvatinė 4,4 euro kaina už kvadratinį metrą įsigyjant 120 hektarų ploto pramoninės paskirties žemės sklypą ir fiksuotos kainos už pagrindines komunalines paslaugas 30 metų garantijos. Remdamasi 1994 m. balandžio 13 d. Teisingumo Teismo sprendime *Vokietija ir Pleuger Worthington prieš Komisiją* (C-324/90 ir C-342/90, Rink. p. I-1173) suformuluotais principais, Komisija nurodė Austrijos vyriausybei pateikti tam tikrus paaiškinimus, kad galėtų patikrinti šių priemonių suderinamumą su bendrąja rinka.
- 8 Remdamasi 1994 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendime *Italija prieš Komisiją*, vadinamame *Italgrani* (C-47/91, Rink. p. I-4635, 21–24 punktai), suformuluotais principais, Komisija taip pat nurodė Austrijos vyriausybei pateikti informacijos, leidžiančios įvertinti, ar tam tikros kitos Austrijos valdžios institucijų *LLG* naudai taikytos priemonės pateko į leistiną ar jau egzistuojančią pagalbos schemą. Kitoms valstybėms narėms ir suinteresuotiesiems asmenis apie pradėtą procedūrą buvo pranešta ir jiems pasiūlyta pateikti galimas pastabas, paskelbiant šį laišką 1999 m. sausio 13 d. *Europos Bendrijų oficialiame leidinyje* (OL C 9, p. 6).

- 9 Austrijos vyriausybė į šį Komisijos laišką atsakė 1999 m. kovo 15 d. ir balandžio 16 bei 28 d. laiškais. Jungtinė Karalystė ir tretieji suinteresuotieji asmenys, tarp jų ir ieškovė, pateikė savo pastabas (1999 m. vasario 12 d. laišku).
- 10 Išnagrinėjusi Austrijos valdžios institucijų jai pateiktą informaciją Komisija 1999 m. liepos 14 d. laišku pranešė Austrijos vyriausybei apie savo 1999 m. birželio 23 d. sprendimą įtraukti į pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pradėtą procedūrą (toliau – sprendimas išplėsti procedūrą) kitas keturias *LLG* naudai priimtas priemones. Tai susiję su šiomis priemonėmis: *ad hoc* pagalba 0,4 mln. eurų dydžio investicijoms perkant žemės sklypą, numanomas akcijų už 21,8 mln. eurų įsigijimas 30 metų, duodantis 1% pajamų per metus, nežinomo dydžio pagalba kuriant įmonės infrastruktūrą ir 5,4 mln. eurų dydžio pagalba, skirta aplinkos apsaugai, kuri galėjo būti suteikta netinkamai įgyvendinant jau egzistuojančios pagalbos schemą. Komisija pasiūlė Austrijos vyriausybei pateikti savo pastabas. Kitos valstybės narės ir suinteresuotieji tretieji asmenys buvo informuoti apie procedūros išplėtimą ir jiems buvo pasiūlyta pateikti galimas pastabas, paskelbiant šį laišką 1999 m. rugsėjo 4 d. *Europos Bendrijų oficialiame leidinyje* (OL C 253, p. 4). Austrijos vyriausybė savo pastabas pateikė 1999 m. spalio 4 d. laišku. Jungtinė Karalystė bei tretieji suinteresuoti asmenys, tarp jų ir ieškovė, taip pat pateikė savo pastabas (1999 m. spalio 4 d. laišku). Austrijos vyriausybė pateikė papildomos informacijos 2000 m. vasario 25 d. ir balandžio 27 d. laiškais.
- 11 2000 m. liepos 19 d. Komisija priėmė sprendimą 2001/102/EB dėl Austrijos valstybės pagalbos *LLG* (OL L 38, 2001, p. 33, toliau – ginčijamas sprendimas).

12 Šio sprendimo konstatuojamoji dalis išdėstyta taip:

„1 straipsnis

Pagalba, kurią Austrija suteikė <...> (*LLG*) Heiligenkreuz, suteikdama 35,80 mln. eurų dydžio garantijas (komercinių ir valstybinių bankų konsorciumo 21,8 mln. eurų dydžio garantija ir trys <...> (*VHS*) 1,4 mln. eurų, 10,35 mln. eurų ir 2,25 mln. eurų dydžio garantijos) bei nustatydama lengvatinę 4,4 euro kainą už kvadratinį metrą įsigyjant pramoninės paskirties 120 hektarų ploto žemės sklypą, garantuodama *Land Burgerland* nekintančias kainas už komunalines paslaugas ir suteikdama nežinomo dydžio pagalbą kuriant įmonės infrastruktūrą, nėra valstybės pagalba pagal (EB) 87 straipsnio 1 dalį.

2 straipsnis

Austrijos suteikta valstybės pagalba *LLG*, *WiBAG* suteikiant 14,5 milijono eurų garantiją, atitinka Komisijos patvirtintas gaires (registracijos numeris) Nr. 542/95 dėl garantijų.

5,37 mln. eurų dydžio pagalba, skirta aplinkos apsaugai, atitinka Komisijos patvirtintas gaires (registracijos numeris) Nr. 93/148 dėl pagalbos aplinkos apsaugai.

3 straipsnis

Austrijos suteikta individuali 0,4 mln. eurų dydžio pagalba žemės sklypui įsigyti ir 21,8 mln. eurų dydžio pagalba akcijoms įsigyti yra suderinamos su bendrąja rinka.

4 straipsnis

Šis sprendimas yra skirtas (Austrijos) Respublikai.“

Procesas

- 13 2001 m. balandžio 17 d. ieškovė Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė šį ieškinį.
- 14 Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai atitinkamai 2001 m. birželio 6 d., liepos 16 d. ir 26 d. pateiktais prašymais *LLG*, Austrijos Respublika ir *Land Burgerland* paprašė leisti įstoti į šią bylą Komisijos pusėje.

- 15 2001 m. spalio 16 d. laišku ieškovė pateikė prašymą imtis proceso organizavimo priemonių, kad Komisija pateiktų jos atsiliepime į ieškinį ir ginčijamame sprendime nurodytus dokumentus bei tam tikrą informaciją, be kita ko, apie nagrinėjamų prekių rinką. 2001 m. lapkričio 14 d. taikant proceso organizavimo priemones Komisijai buvo pasiūlyta pateikti kai kuriuos iš šių dokumentų. Pastaroji atsakė į šį prašymą per nustatytą terminą.
- 16 2001 m. gruodžio 10 d. laišku ieškovė paprašė, kad būtų užtikrintas tam tikrų duomenų, pateiktų jos ieškinio 14 ir 15 prieduose, konfidencialus nagrinėjimas *LLG*, Austrijos Respublikos ir *Land Burgenland* atžvilgiu.
- 17 Penktosios išplėstinės kolegijos pirmininko 2002 m. vasario 18 d. nutartimi buvo patenkinti prašymai dėl įstojimo į bylą ir dėl konfidencialumo.
- 18 2002 m. gegužės 21 d. *LLG* ir *Land Burgenland* pateikė bendrą įstojimo į bylą paaiškinimą.
- 19 2002 m. gegužės 23 d. Austrijos Respublika pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą.
- 20 Komisija ir ieškovė pateikė savo pastabas dėl įstojimo į bylą paaiškinimų atitinkamai 2002 m. liepos 19 d. ir rugsėjo 6 dieną.
- 21 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (penktoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

22 2004 m. balandžio 17 d. posėdyje buvo išklaustyti šalių atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus ir žodinės pastabos.

Šalių reikalavimai

23 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti ieškinį priimtina ir pagrįsta,

- panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį tiek, kiek Komisija jame nusprendė, kad 35,8 mln. eurų dydžio garantijos suteikimas nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme,

- panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį tiek, kiek Komisija jame nusprendė, kad Austrijos Respublikos *LLG* suteikta pagalba, *WiBAG* suteikiant 14,5 mln. eurų dydžio garantiją, atitinka Komisijos patvirtintas gaires, kurių registracijos numeris – Nr. 542/95, dėl garantijų,

- panaikinti ginčijamo sprendimo 3 straipsnį,

— jei nebūtų patenkinti pirmiau išdėstyti reikalavimai, panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį tiek, kiek Komisija jame nusprendė, kad *Land Burgenland* nekintančių kainų garantijos už komunalines paslaugas ir nežinomo dydžio pagalba kuriant įmonės infrastruktūrą nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

24 Ieškovė savo dublike Pirmosios instancijos teismo taip pat prašo panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį tiek, kiek Komisija jame nusprendė, kad 5,37 milijono eurų dydžio pagalba, skirta aplinkos apsaugai, atitinka Komisijos patvirtintas gaires, kurių registracijos numeris – Nr. 93/148, dėl pagalbos aplinkos apsaugai.

25 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti nepagrįstus ir naujai nurodytus ieškinio pagrindus kaip nepriimtinius,

— bet kuriuo atveju atmesti visą ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

26 Įstojusio į bylą asmens Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepriimtina ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstą,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtinumо

Šalių argumentai

27 Į bylą įstoję asmenys grindžia ieškinio nepriimtumą tuo, kad ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai susijęs su ieškove.

28 Austrijos Respublika primena, kad valstybės pagalbos kontrolės srityje Komisijos sprendimas, kuriuo baigiama pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pradėta procedūra, yra konkrečiai susijęs su įmonėmis, kurios pateikė skundą, dėl kurio buvo pradėta ši procedūra, ir kurios pateikė savo pastabas, nulėmusias procedūros eigą, jei jų padėtis rinkoje iš esmės pasikeitė dėl pagalbos priemonių, dėl kurių priimtas šis sprendimas (1986 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *COFAZ ir kt. prieš Komisiją*, 169/84, Rink. p. 391, 24 ir 25 punktai).

- 29 Ji visų pirma mano, kad aplinkybė, jog ieškovė yra trečiasis suinteresuotasis asmuo EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, nesuteikia jai teisės pareikšti ieškinio dėl ginčijamo sprendimo. Austrijos Respublika primena, kad pagal teismų praktiką fizinis ar juridinis asmuo dėl savo kaip trečiojo asmens padėties gali būti konkrečiai susijęs tik su Komisijos sprendimu, kuriuo atsisakoma pradėti valstybės pagalbos tyrimą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje (1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BP Chemicals prieš Komisiją*, T-11/95, Rink. p. II-3235, 88 ir 89 punktai). Iš tikrųjų šiuo atveju ji galėtų naudotis procesinėmis teisėmis tik tuo atveju, jei ji turėtų galimybę ginčyti šį sprendimą Bendrijos teismuose (minėto sprendimo *BP Chemicals prieš Komisiją* 89 punktas). Tačiau, kaip ir šioje byloje, jei Komisija savo sprendimą priėmė jau pradėjusi pagalbos tyrimą, tretieji suinteresuotieji asmenys jau pasinaudojo savo procesinėmis teisėmis, todėl vien tik dėl šios teisės jie nebelaikomi konkrečiai susijusiais su minėtu sprendimu.
- 30 Austrijos Respublika priduria, jog ieškovės dalyvavimo EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytoje procedūroje nepakanka, kad ji būtų išskiriama analogiškai kaip ir ginčijamo sprendimo adresatas (1999 m. vasario 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ir Hapag-Lloyd prieš Komisiją*, T-86/96, Rink. p. II-179, 50 punktas). Iš teismų praktikos matyti, kad valstybės pagalbos srityje dalyvavimas šioje procedūroje tam tikrais atvejais yra tik vienas iš veiksnių, leidžiančių įrodyti, jog fizinis ar juridinis asmuo yra konkrečiai susijęs su sprendimu, kurį prašoma panaikinti (minėto sprendimo *COFAZ ir kt. prieš Komisiją* 25 punktas ir 1998 m. vasario 18 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją*, T-189/97, Rink. p. II-335, 44 punktas).
- 31 Antra, Austrijos Respublika teigia, kad ieškovė nepagrindė argumento aplinkybe, jog ginčijamų priemonių suteikimas paveikė jos interesus 1984 m. lapkričio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Intermills prieš Komisiją* (323/82, Rink. p. 3809, 16 punktas) prasme. Iš tikrųjų šio sprendimo ištrauka nėra susijusi su teise pareikšti ieškinį.

- 32 Trečia, Austrijos Respublika tvirtina, kad ieškovė neįrodė, jog jos padėtis rinkoje buvo iš esmės paveikta dėl ginčijamų priemonių. Ji primena, kad šios priemonės yra susijusios tik su liocelio, produkto, kurio ieškovė negamina, gamyklos statyba. Austrijos vyriausybė priduria, kad nėra jokių išskirtinių konkurencinių ryšių tarp šio produkto ir ieškovės gaminamų produktų. Be to, ji tvirtina, kad Komisija ginčijamame sprendime teisingai nusprendė, jog viskozės pluoštas ir liocelis priklauso dviem atskiroms rinkoms.
- 33 Dėl pastarojo klausimo Austrijos Respublika tvirtina, kad pirkėjų požiūriu liocelio ir viskozės pluoštai negali vienas kito pakeisti. Grįsdama šį tvirtinimą ji nurodo, kad liocelis turi specifinių savybių, atskiriančių jį nuo viskozės, kaip antai didelis atsparumas sausumui ir drėgmei, mažas susitraukimas vandenyje, jo didelės galimybės absorbuojant spalvas, švelnumas jį liečiant, panašumas į šilką ir jo tinkamumas maišyti su kitais tekstilės pluoštais. Jo specifinės „paviršiaus savybės“ ir jo tendencija skaidytis į skaidulas leidžia pagaminti produktus, turinčius naujų savybių, kaip antai „stonewashed“ ir „peau de pêche“ efektai, ko nebūtų galima pasiekti naudojant viskozės pluoštą. Be to, tam tikrose srityse, kuriose naudojamas liocelis, būtent denimo gamyboje, viskozės pluošto naudojimas būtų techniškai neįmanomas. Labai didelis liocelio atsparumas leidžia pasiekti išskirtinai didelį verpimo ir audimo produktyvumą. Dėl liocelio gamybos brangumo šis produktas yra skirtas geriausios kokybės ir brangių produktų rinkos segmentams. Austrijos Respublika taip pat remiasi kai kuriomis Komisijos išvadomis, padarytomis jos 2001 m. spalio 17 d. Sprendime byloje COMP/M.2187 – *CVC/Lenzing*.
- 34 Austrijos Respublika taip pat tvirtina, kad liocelio ir viskozės pluošto gamyba yra visiškai skirtinga. Viskozės gamyba yra susijusi su cheminiu perdirbimu, o liocelio gamyba – su fiziniu procesu, t. y. N-metil-morfolino oksido (NMMO) tirpinimu vandenyje. Ji pažymi, kad prieš pradėdant liocelio gamybą reikėjo atlikti didelį tiriamąjį darbą ir kad ji yra mažiau kenksminga aplinkai nei viskozės gamyba, kurios metu sunaudojama daug cheminių medžiagų. Ji patikslina, kad „naujoji technologija,

naudojama gaminant liocelio pluoštą, pasižymi <...> mažesniu gamybos etapų skaičiumi, trumpesniais visos gamybos terminais, mažesniu cheminių medžiagų sunaudojimo kiekiu ir uždarais gamybos ciklais“.

35 Austrijos Respublika priduria, kad ieškovės nurodytas rinkos dalių praradimas ir apyvartos sumažėjimas yra susiję ne su ginčijamų priemonių *LLG* suteikimu, o su ieškovės finansiniais ir ekonominiais sunkumais bei dideliais įsiskolinimais per pastaruosius keletą metų nuo dešimtojo dešimtmečio pradžios. Šiuo klausimu ji nurodo 1998 m. spalio 28 d. Komisijos sprendimą 1999/395/EB dėl Ispanijos Karalystės suteiktos valstybės pagalbos *Sniace SA*, įsteigtos Torelavegoje, Kantabrijoje (OL L 149, 1999, p. 40).

36 *LLG* ir *Land Burgenland* tvirtina, kad jokie konkurenciniai santykiai tarp *LLG* ir ieškovės neegzistuoja, nes pastaroji neveikia liocelio segmente. Šiuo klausimu jie nurodo tuos pačius Austrijos Respublikos pateiktus ir pirmiau išdėstytus argumentus.

37 Komisija savo triptike Pirmosios instancijos teismui siūlo savo iniciatyva apsvarstyti klausimą dėl ieškovės teisės pareikšti ieškinį, t. y., ar viešosios tvarkos požiūriu nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimą. Ji teigia turinti rimtų abejonių dėl to, kad ieškovės konkurencinė padėtis iš esmės pasikeitė dėl ginčijamų priemonių, skirtų išimtinai liocelio gamybai, kuris priklauso kitai nei viskozės rinkai. Šiuo klausimu Komisija ypač nurodo tai, kad liocelio kaina yra daug didesnė nei viskozės pluošto ir kad šių dviejų pluoštų paskirtis nėra tokia pati. Be to, ji pažymi, kad ieškovė ikiteisminės procedūros metu pateiktose pastabose tik „pakartojo abejones, išvardytas sprendime (pradėti procedūrą)“.

- 38 Ieškovė pirmiausia primena, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką į bylą įstojęs asmuo neturi teisės pareikšti prieštaravimo dėl ieškinio priimtumo, kai to nereikalauja atsakovas (1997 m. lapkričio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kaysersberg prieš Komisiją*, T-290/94, Rink. p. II-2137, 76 punktas ir 1999 m. sausio 21 d. Sprendimo *Riviera Auto Service ir kt. prieš Komisiją*, T-185/96, T-189/96 ir T-190/96, Rink. p. II-93, 25 punktas). Ji palieka Pirmosios instancijos teismui pačiam nuspręsti, ar reikia savo iniciatyva nagrinėti, ar nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimą, susijusio su teisės pareikšti ieškinį nebuvimu.
- 39 Ieškovė taip pat tvirtina, kad ji yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu.
- 40 Dėl konkretaus ryšio sąlygos ieškovė pirmiausia tvirtina, kad ji aktyviai dalyvavo ikiteisminėje procedūroje pateikdama savo rašytines pastabas.
- 41 Antra, ieškovė tvirtina, kad „pagal Teisingumo Teismo praktiką, be kita ko, minėtame sprendime <...> *Intermills prieš Komisiją*“ jos padėtis pablogėjo dėl LLG suteiktų ginčijamų priemonių.
- 42 Trečia, ieškovė teigia, kad dėl minėtų priemonių ji patyrė ekonominę žalą „prarasdama rinkos dalį (-is), sumažėjus jos apyvartai ir nematerialaus turto aktyvams“. Siekdama įrodyti šios žalos tikrumą ir mastą, ji daro nuorodą į ieškinio 14 priede esančias pastabas.

43 Šiose pastabose ieškovė nurodo šiuos teiginius:

- Europos ir pasaulinės viskozės rinkose pastebimas gamybos pajėgumų ir vartojimo nuosmukis,

- ši situacija yra „nesuderinama su naujos pakaitalo pramonės, kuriai skiriamas Europos preferencinis finansavimas, sukūrimu“,

- „<...> kadangi liocelis turi didesnę ar mažesnę konkurencinį pranašumą, jis naudojamas neapibrėžtai vietoj tradicinio viskozės pluošto arba kaip pastarojo pakaitalas“,

- *LLG* parduodamas liocelio kiekis sudaro 3,5 % Europos viskozės rinkos,

- „nėra jokių abejonių, kad pardavimas, sudarantis 3,5 % rinkos, turi įtakos kainoms, sąlygoms ir kt., be to, dėl savo investicijų (amortizacijos) sąnaudų, jis gali iškraipyti konkurenciją kitų pluoštų, esančių prastesnėje padėtyje ekonominiu požiūriu ir galinčių sąlygoti nuostolius, atžvilgiu, nors liocelio pluoštas, kuriam nebūtina daryti amortizacinių atskaitymų, gali duoti pelno“,

- ieškovė taip pat baigė gaminti tokius viskozės kiekius ir jais prekiauti: 1997 m. <...>¹ tonų, 1998 m. <...> tonų, 1999 m. <...> tonų, 2000 m. <...> tonų, o nuo 2001 m. numatomas <...> tonų sumažėjimas,

- tai lėmė grynujų pajamų praradimą: 1997 m. <...> Ispanijos pesetų (ESP), 1998 m. <...> ESP, 1999 m. <...> ESP, 2000 m. <...> ESP ir, remiantis prognozėmis, 2001 m. <...> ESP bei <...> ESP 2001–2007 m.,

- dėl LLG liocelio pasiūla taip pat sukėlė „mažiausiai <...> % rinkoje galiojančios kainos pasikeitimą“, o tai reiškia, kad ieškovė patyrė tokius nuostolius: 1997 m. <...> ESP, 1998 m. <...> ESP, 1999 m. <...> ESP, 2000 m. <...> ESP ir, remiantis prognozėmis, 2001 m. <...> ESP bei <...> ESP 2001–2007 m.,

- be to, LLG kasmet „per specializuotus prekybos tinklus, kurie vėliau parduoda labai žemomis kainomis“ pateikia į rinką apie 1 000 tonų „subproduktų“ (arba „nestandartinių produktų“), o tai verčia ieškovę mažinti savo kainas už „tokios pačios kokybės produktus“,

- dėl to ieškovė praranda <...> ESP pajamų per metus.

1 — Konfidencialūs duomenys.

- 44 Ieškovė savo dublike nurodo aplinkybę, kad *LLG* gamina ir prekiauja „Pro-Viscose“ prekių ženklų pažymėtu produktu, kurį sudaro viskozės bei liocelio mišinys (toliau – proviskožė), ir tvirtina, kad šis produktas ir viskozė tarpusavyje konkuruoja. Iš pastabų, pridėtų prie dubliko, matyti, kad *LLG* daugeliui ieškovės klientų pardavė proviskožę „tokia pačia kaip ir tradicinės viskozės kaina“.
- 45 Savo pastabose dėl įstojimo į bylą paaiškinimų ieškovė tvirtina, kad ji „neginčijamai“ yra įmonė, konkuruojanti su *LLG*. Iš tikrųjų viskozės pluoštas, kurį ji gamina, tiesiogiai konkuruoja su *LLG* gaminamais produktais, t. y. lioceliu, „nestandartiniu lioceliu“ ir proviskože. Grįsdama pastarąjį teiginį ieškovė pateikia „nepriklausomo eksperto“ F. Marsal Amenós parengtą ekspertizės ataskaitą bei „nepriklausomo prekybininko“, bendrovės *Manfib Sas*, pareiškimus. Iš tikrųjų liocelis yra tik „pagerintas viskozės pluoštas“, pastaruoju pakeičiamas „daugeliu atvejų“. Ieškovė pripažįsta, kad liocelio pluošto kaina yra didesnė nei viskozės pluošto, ir tvirtina, jog proviskožė buvo sukurta siekiant „išspręsti šią problemą“. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, dėl didesnės liocelio kainos *LLG* pateikė į rinką proviskožę ir „(žemesnės kokybės) nestandartinį liocelį“, nustatydamą „viskozei artimas kainas“. Ieškovė priduria, kad liocelio pluoštas užėmė didelę dalį, t. y. nuo 5 iki 10%, Europos pjaustyto celiuliozės pluošto rinkos, kurią anksčiau aprūpino išimtinai Europos viskozės gamintojai.
- 46 Posėdyje ieškovė nurodė, kad *LLG* pateikė į rinką „nestandartinį liocelį“ tam tikrai paskirčiai (cigarečių filtrams, drėgnoms servetėlėms, audiniams ir kt. gaminti). Ji taip pat nurodė, kad liocelis yra geresnės kokybės produktas nei viskozė, ypač dėl savo atsparumo, kad jis turi tam tikrų techninių požymių ir kad „gryno liocelio“ kaina yra didesnė nei viskozės. Dėl pastarojo teiginio ieškovė patikslino, kad tik sumaišytas su kitais produktais liocelis gali būti parduodamas konkurencingomis kainomis, palyginti su viskozės kaina.

47 Pagaliau ieškovė pripažįsta, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką vien tik tos aplinkybės, jog teisės aktas galėjo daryti įtaką tam tikroje rinkoje egzistuojantiems konkurencijos santykiams, nepakanka, kad bet kuris ūkio subjektas, kurį su subjektu, kuriam buvo skirtas teisės aktas, sieja bet kokie konkurenciniai santykiai, galėtų būti laikomas tiesiogiai ir konkrečiai susijusiu su šiuo teisės aktu (šiuo klausimu žr. 1969 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eridania ir kt. prieš Komisiją*, 10/68 ir 18/68, Rink. p. 459, 7 punktą). Vis dėlto ji nurodo aplinkybę, kad atitinkamo produkto rinkoje yra tik ribotas gamintojų skaičius (tik penki gamintojai veikia įprastinės kokybės viskozės pluošto (commodity viscose staple fibres) rinkos segmente ir trys dažyto viskozės pluošto (*spundyed viscose staple fibres*) rinkos segmente) ir kad dėl investicinio projekto stipriai išsaugos gamybos pajėgumai.

48 Dėl tiesioginio ryšio sąlygos ieškovė pastebi, kad ginčijamas sprendimas leido visiškai įsigalėti visoms ginčijamoms priemonėms, nors ji prašė Komisijos priimti sprendimą, panaikinantį ar keičiantį minėtas priemones (minėto sprendimo *COFAZ ir kt. prieš Komisiją* 30 punktas ir 1995 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AITEC ir kt. prieš Komisiją*, T-447/93–T-449/93, Rink. p. II-1971, 41 punktas).

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

49 Primintina, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio ketvirtąją pastraipą prašyme įstoti į bylą nurodomi paaiškinimai gali būti pateikiami tik vienos iš šalių reikalavimams palaikyti. Be to, pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 116 straipsnio 3 dalį įstojantis į bylą asmuo turi priimti bylą tokią, kokia ji yra jo įstojimo metu.

50 Komisija reikalavo tik to, kad ieškinyis būtų atmetas dėl esmės, ir neginčijo ieškovės teisės pareikšti ieškinį.

- 51 Taigi Austrijos Respublika, *LLG* ir *Land Burgenland*, kaip į bylą įstoję asmenys, neturėjo teisės remtis draudimu tęsti bylos nagrinėjimą.
- 52 Vis dėlto iš nusistovėjusių teismų praktikos matyti, kad pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 113 straipsnį šis teismas savo iniciatyva bet kuriuo metu gali apsvarstyti, ar viešosios tvarkos požiūriu nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimą, įskaitant ir įstojusių į bylą šalių nurodytus draudimus (1996 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Skibsvaerftsforeningen ir kt. prieš Komisiją*, T-266/94, Rink. p. II-1399, 40 punktas; 1997 m. spalio 24 d. Sprendimo *EISA prieš Komisiją*, T-239/94, Rink. p. II-1839, 26 punktas ir 1998 m. birželio 17 d. Sprendimo *Svenska Journalistförbundet prieš Tarybą*, T-174/95, Rink. p. II-2289, 79 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. Teisingumo Teismo 1990 m. liepos 11 d. Sprendimo *Neotype Techmashexport prieš Komisiją ir Tarybą*, C-305/86 ir C-160/87, Rink. p. I-2945, 18 punktą; 1993 m. kovo 24 d. Sprendimo *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, C-313/90, Rink. p. I-1125, 23 punktą ir 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 13 punktą).
- 53 Šioje byloje įstojusių į bylą asmenų nurodytas draudimas tęsti bylos nagrinėjimą yra susijęs su viešosios tvarkos klausimu dėl ieškovės teisės pareikšti ieškinį (šiuo klausimu žr. 2001 m. liepos 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Conseil national des professions de l'automobile ir kt. prieš Komisiją*, C-341/00 P, Rink. p. I-5263, 32 punktą ir minėto sprendimo *EISA prieš Komisiją* 27 punktą). Šį klausimą Pirmosios instancijos teismas gali nagrinėti savo iniciatyva.
- 54 Šiuo klausimu primintina, kad pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl kitam asmeniui skirto sprendimo tik tuo atveju, kai šis sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs. Kadangi ginčijamas sprendimas yra skirtas Austrijos Respublikai, reikia išsiaiškinti, ar ieškovė tenkina šias dvi sąlygas.
- 55 Dėl klausimo, ar ieškovė yra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu, primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką kiti subjektai nei tie, kuriems šis

sprendimas skirtas, gali manyti, jog jie yra konkrečiai susiję su šiuo sprendimu tik tokiu atveju, jei šis sprendimas juos paveikia dėl tam tikrų jų ypatingų savybių arba dėl faktinių aplinkybių, kurios išskiria juos iš kitų asmenų ir taip konkretina analogiškai kaip ir asmenį, kuriam šis sprendimas yra skirtas (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223; 2000 m. gegužės 23 d. Sprendimas *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją*, C-106/98 P, Rink. p. I-3659, 39 punktą ir 1995 m. balandžio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *ASPEC ir kt. prieš Komisiją*, T-435/93, Rink. p. II-1281, 62 punktą).

56 Valstybės pagalbos srityje buvo pripažinta, kad ne tik pagalbą gavusi įmonė, bet ir su ja konkuruojančios įmonės, kurios aktyviai dalyvavo pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pradėtoje procedūroje, individualios pagalbos atžvilgiu buvo pripažintos konkrečiai susijusios su Komisijos sprendimu, kuriuo baigiama ši procedūra, nurodant, kad pagalba, dėl kurios priimtas ginčijamas sprendimas, iš esmės paveikė jų padėtį (minėto sprendimo *COFAZ ir kt. prieš Komisiją* 25 punktą).

57 Taigi įmonė negali remtis vien tik tuo, kad yra pagalbą gavusios įmonės konkurentė, tačiau, atsižvelgdama į savo galimą dalyvavimą procedūroje ir grėsmės jos padėčiai rinkoje dydį, turi įrodyti, kad jos faktinė padėtis yra tokia, kuri ją išskiria analogiškai kaip ir asmenį, kuriam šis sprendimas yra skirtas (minėto sprendimo *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją* 41 punktą).

58 Šioje byloje, remiantis EB 230 straipsniu, reikia išsiaiškinti, ar ieškovės dalyvavimas pagal EB 88 straipsnio 2 dalį pradėtoje procedūroje ir įtaka jos padėčiai rinkoje gali ją išskirti.

- 59 Pirmiausia konstatuotina, kad ieškovės vaidmuo ikiteisminėje procedūroje buvo minimalus. Pirmą, ji nepateikė Komisijai jokio skundo. Antra, atrodo, kad šios procedūros eigai neturėjo didelės įtakos jos 1999 m. vasario 12 d. ir spalio 4 d. laiškais pateiktos pastabos (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *COFAZ ir kt. prieš Komisiją* 24 punktą). Be to, 1999 m. vasario 12 d. pastabose ieškovė iš esmės tik iš naujo glaustai išdėsto tam tikras Komisijos sprendime pradėti procedūrą padarytas išvadas, nepateikdama jokio konkretaus įrodymo. 1999 m. spalio 4 d. pastabose ji taip pat apsiriboja tvirtinimu, kad priemonės, numatytos sprendime išplėsti procedūrą, yra valstybės pagalba ir kad jos turi būti pripažintos nesuderinamos su bendrąja rinka, tačiau nepateikia jokių paaiškinimų ar kokių nors įrodymų.
- 60 Antra, poveikio ieškovės padėčiai rinkoje apimtities, visų pirma primintina, kaip matyti ir iš minėto sprendimo *COFAZ ir kt. prieš Komisiją* 28 punkto, kad, nagrinėdamas priimtintumo klausimą, Bendrijos teismas neturi galutinai nuspręsti dėl ieškovės ir įmonės, kuriai buvo suteikta pagalba, konkurencinių santykių. Šiomis aplinkybėmis ieškovė tik turi tinkamai nurodyti priežastis, dėl kurių Komisijos sprendimas gali pažeisti jos teisėtus interesus, iš esmės paveikdamas jos padėtį nagrinėjamoje rinkoje.
- 61 Be to, pažymėtina, kad šioje byloje ginčijamame sprendime nurodytos priemonės yra skirtos tik liocelio gamyklai ir kad akivaizdu, jog ieškovė negamina šios rūšies pluošto ir nenumato to daryti ateityje.
- 62 Vis dėlto ieškovė pateikia tris argumentus, siekdama įrodyti, kad dėl ginčijamo sprendimo jos padėtis rinkoje gali būti iš esmės paveikta.

- 63 Pirma, savo ieškinyje ji iš esmės tvirtina, kad viskozė ir liocelis tiesiogiai konkuruoja tarpusavyje.
- 64 Nagrinėjant klausimą dėl priimtimumo nebūtina galutinai nuspręsti dėl tikslaus atitinkamo produkto rinkos apibrėžimo, pakanka tik konstatuoti, kad šį tvirtinimą paneigia įvairūs bylos medžiagos dokumentai.
- 65 Pirma, liocelis turi tam tikrų fizinių savybių, kurios jį aiškiai atskiria nuo viskozės pluošto. Ieškovė ieškinyje 23 punkte taip pat aiškiai pastebi, kad „liocelis yra natūralus ir biologiškai sunykstantis; (kad) naudojamas tirpiklis nėra toksinis, yra perdirbamas, atitinka normas dėl toksinių medžiagų nebuvimo, yra labai atsparus tiek kondicionavimo (atveju), tiek drėgmei ir labai mažai susitraukia“. Be to, posėdyje ji pripažino, kad liocelis turi „techninių privalumų“, yra geresnės kokybės nei viskozės pluoštas ir labai atsparus. Taip pat ieškovė neginčijo, kad liocelis turi tendenciją skaidytis į skaidulas, ir tai leidžia sukurti puikų klostuotą audinį bei šilko pojūtį. Dėl pastarosios liocelio savybės ieškovė tik tvirtino, kad tai „jau nebemadinga ir šiandien nebevertinama“ (ieškinyje 26 punktas).
- 66 Ieškovės tvirtinimas, kad liocelis yra viskozės pakaitalas „daugeliu naudojimo atvejų“, nėra įtikinamai pagrįstas. Be to, „nepriklausomo eksperto“ „ekspertizės ataskaita“, kurią ieškovė pridėjo prie savo pastabų dėl įstojimo į bylą paaiškinimų, siekdama pagrįsti šį tvirtinimą, yra nepakankamai įtikinanti. Iš tikrųjų tai yra tik vieno puslapio dokumentas, kurį sudaro yra keletas dalių ir kuriame pateikiama labai dirbtina klausimo analizė. Be to, šiame dokumente yra akivaizdžiai neteisingų nuorodų, pavyzdžiui, kad liocelio bei viskozės pluošto gamybos procesai ir jų savybės yra labai panašios (žr. šio sprendimo 65 ir 69 punktus). Dėl „nepriklausomo prekybininko“

pareiškimų, kuriuos ieškovė taip pat pridėjo prie savo pastabų dėl įstojimo į bylą paaiškinimų, reikia pažymėti, kad jie labiausiai patvirtina, jog tam tikrose ypatingose gamybos srityse kai kurie ieškovės klientai savo produktams pradėjo naudoti liocelį arba proviskozę vietoj viskozės.

67 Be to, minėtą tvirtinimą paneigė *LLG* simpoziume pristatytu pareiškimu, kurį ieškovė nurodo grįsdama savo teiginius (ieškinio 30 punktas ir 14 priedas) ir pagal kurį liocelis yra „papildomas pluoštas, kurio naudojimas skiriasi“.

68 Antra, akivaizdu, kad liocelio kaina yra daug didesnė už viskozės pluošto kainą. Su šiuo faktu ieškovė visiškai sutiko tiek savo raštu pateiktuose pareiškimuose (ieškinio 26 punktas ir ieškovės pastabų dėl įstojimo į bylą paaiškinimų 77 bei 78 punktai), tiek posėdyje. Be to, ji keletą kartų, be kita ko, pripažino, kad liocelis gali būti parduodamas konkurencingomis kainomis viskozės pluošto kainų atžvilgiu tik tuo atveju, kai jis maišomas su kitais produktais.

69 Pagaliau iš pačios ieškovės pareiškimų matyti, kad liocelio ir viskozės gamyba labai skiriasi. Ieškinio 23 punkte ji nurodo, kad „gaminant liocelį yra naudojamas celiuliozės masės (NMMO tipo) tirpiklis, o klasikiniame viskozės gamybos procese reikalingi merserizavimo ir ksantogenavimo etapai“ ir kad, „palyginti su klasikiniu viskozės gamybos procesu, <...> liocelis yra (produktas), kuriam naudojamas tirpiklis vietoj tradicinių viskozės gamybos etapų“. Be to, dubliko 36 punkte ieškovė nurodo, kad „gamybos proceso požiūriu ji sutinka su Komisija, kuri tvirtina, jog liocelis yra gaminamas būdais, beskiriančiais nuo tradicinių viskozės gamybos būdų“.

70 Bet kuriuo atveju, darant prielaidą, kad egzistuoja tiesioginis konkurencinis ryšys tarp liocelio ir viskozės pluošto, konstatuotina, jog ieškovės raštu pateiktos nuorodos, ypač ieškinio 14 priedo pastabos, pakankamai neįrodo, kad ginčijamas sprendimas gali iš esmės paveikti ieškovės padėtį rinkoje. Šiose pastabose pateiktos nuorodos yra visiškai neįrodyti postulatai kaip, beje, ir tai, kad *LLG* liocelio gamyba nuo 1997 m. visiškai pakeitė viskozės gamybą ir kad ji yra skirta tik Europos rinkai. Be to, šiose pastabose ieškovė tvirtina, kad dėl „(*LLG*) pardavimo, sudarančio 3,5 % rinkos“ ji nuo 1997 m. nustojo gaminti tam tikrą viskozės kiekį ir juo prekiauti, nepagrįsdama šio teiginio jokių įrodymų ir net nepateikdama jokio paaiškinimo apie šio kiekio apskaičiavimo būdą. Šiuo klausimu taip pat pažymėtina, kad ji nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių jos tvirtinimą, jog dėl minėto „pardavimo“ „rinkoje galiojusi kaina pakito <...> %“.

71 Antra, ieškovė šalia „gryno liocelio“ ir proviskozės nurodo „nestandartinio liocelio“ egzistavimą, kuris taip pat laikomas „žemesnės kokybės“ lioceliu. Ieškinio 14 priede esančiose pastabose šiuo klausimu ieškovė nurodo, kad *LLG* per „specializuotą prekybos tinklą“ ir „labai mažomis kainomis“ per metus parduoda 1 000 tonų šių „subproduktų“, ir dėl to ieškovė yra priversta mažinti savo kainas iki <...> ESP už kg „tokios pačios kokybės produktų“.

72 Šiuo klausimu konstatuotina, kad iš bylos medžiagos negalima nuspręsti dėl skirtingų liocelio savybių egzistavimo. Svarbu pabrėžti, kad savo raštu pateiktuose pareiškimuose ieškovė nenurodo jokio patikslinimo, kas patenka į „nestandartinio liocelio“ sąvoką. Be to, ji rimtai neginčijo *LLG* ir *Land Burgenland* keletą kartų per posėdį pareikštų tvirtinimų, kad neegzistuoja blogesnės kokybės liocelis. Dėl „nepriklausomo prekybininko“ pareiškimo, pridėto prie pastabų dėl įstojimo į bylą paaiškinimų, reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikia jokio paaiškinimo šiuo klausimu, ir tik nurodo, jog „nestandartinis (liocelis)“ priklauso *LLG* „modifikuotiems pluoštams“ taip pat, kaip ir liocelis bei proviskozė.

- 73 Net darant prielaidą, kad *LLG* gamina žemesnės kokybės liocelį ir jį parduoda labai mažomis kainomis, pažymėtina, jog ieškovė visiškai nepagrindžia savo teiginio, kad ji dėl to turėjo sumažinti „tokios pačios kokybės produktų“ kainas. Be to, ji niekaip nepatvirtino savo nurodytų kiekių ir kainos sumažinimo.
- 74 Trečia, savo dublike ir pastabose dėl įstojimo į bylą paaiškinimų ieškovė taip pat nurodo konkurenciją, kuri egzistuoja tarp proviskozės ir viskozės. Ji tvirtina, kad jos padėtis rinkoje yra paveikta tuo, jog *LLG* parduoda proviskožę konkurencingomis kainomis viskozės pluošto kainų atžvilgiu, ir kad atsižvelgdami į proviskožės aukštesnę kokybę klientai renkasi pastarąją.
- 75 Šiuo klausimu konstatuotina, kad ieškovė vėl pateikia nepakankamai pagrįstus argumentus.
- 76 Pirma, pastabos, kurias ji prideda prie savo dubliko grįsdama šiuos tvirtinimus, nėra tinkamos, nes tai yra ieškovės vidaus tarnybų parengtas paprastas dokumentas, pateikiantis tik labai bendrą informaciją, gautą bendraujant su kai kuriais iš jos klientų.
- 77 Antra, net darant prielaidą, kad proviskožės ir viskozės paskirtis ta pati ir jos parduodamos panašiomis kainomis, pažymėtina, kad ieškovė nepateikia jokios informacijos, net trumpo išdėstymo, apie nuostolius ar kitas neigiamas pasekmes, kurias ji patyrė dėl *LLG* prekybos proviskoze. Be to, patikslinimai šiuo klausimu patvirtina, kad akivaizdu, jog proviskožė yra naujas produktas, kuris buvo pradėtas gaminti ir pateiktas į rinką tik kitais metais po to, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas.

78 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ieškovė tinkamai nenurodė priežasčių, dėl kurių ginčijamas sprendimas galėjo turėti įtakos jos teisėtiems interesams, iš esmės paveikdamas jos padėtį rinkoje.

79 Atsižvelgiant į šią aplinkybę ir ribotą ieškovės vaidmenį ikiteisminėje procedūroje (žr. šio sprendimo 59 punktą) konstatuotina, kad ji nėra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu.

80 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad ieškinys turi būti pripažintas nepriimtinas, nesprendžiant klausimo, ar ieškovė yra tiesiogiai susijusi su ginčijamu sprendimu.

81 2001 m. spalio 16 d. ieškovės pateiktas prašymas imtis proceso organizavimo priemonių tiek, kiek jis susijęs su dokumentais ir informacija, kuri nepatenka į 2001 m. lapkričio 14 d. nustatytas proceso organizavimo priemones, yra atmestinas, nes bylos medžiagoje esančių dokumentų ir posėdyje pateiktų paaiškinimų pakanka, kad Pirmosios instancijos teismas priimtų sprendimą šioje byloje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

82 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

83 Austrijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas pagal Pirmosios instancijos procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą. Pagal šio reglamento 87 straipsnio 4 dalies trečiąją pastraipą *LLG* ir *Land Burgenland* pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. Ieškovė padengia savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Įstojusios į bylą šalys pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Mengozzi

Martins Ribeiro

Paskelbta 2005 m. balandžio 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

P. Lindh